

New Materialism en Disability Studies

Dr. Geert Van Hove

Eerst was er.....

- GEDRAG
- Dit kon geobserveerd en gemeten worden (= objectiveerbaar en zakelijk)
- De onderzoekster/onderzoeker maakte gebruik van gevalideerde instrumenten (= op zoek naar generaliseerbare info)
- De onderzoekster/onderzoeker staat buiten het gebeuren (= neutrale positie)

Toen kwam....

- De narrative turn.....
- Mensen kregen een stem
- Mensen werden gezien als verhalenvertellers
- Mensen maken deel uit van verhalen

De narratieve turn

- Mensen zijn niet langer een object van onderzoek maar zijn subjecten
- Het sociaal construeren is van groot belang
- De overgang naar het postmodernisme (het verdwijnen van het grote verhaal) wordt gemaakt
- Narratieve analyses – discoursanalyses staan voorop

Intermezzo: Disability Studies en een paar indringende vragen

- Als we zoveel belang hechten aan 'voice', wie dreigen we allemaal te missen??
- Wat zijn nu precies onderzoeksdata??
- Wat doen we met bv. materiële omgeving -- bv. 'embodied experiences' ??
- Kunnen we de grens tussen wetenschap en kunst 'blurren'??

De New Materialist – de posthuman – the ontological.... turn
→ connectie zoeken met Iris Van der Tuin (Utrecht)??

Wie?

- Iris van der Tuin is hoogleraar Theorie van de Cultuurwetenschappen aan de Universiteit Utrecht (Departement Filosofie en Religiewetenschap). Ze is ook onderwijsdirecteur van de School Liberal Arts en coördinator van de interdisciplinaire bacheloropleiding Liberal Arts and Sciences. Haar onderzoek maakt deel uit van de groep Transmission in Motion van het Instituut voor Cultuurwetenschappelijk Onderzoek.
- Iris was tot 1 februari 2018 werkzaam als universitair hoofddocent Liberal Arts and Sciences aan de Universiteit Utrecht (Departement Filosofie en Religiewetenschap). Daarvoor werkte ze als universitair hoofddocent Gender Studies en Wetenschapsfilosofie bij Departement Media en Cultuurwetenschappen waar ze de onderzoeksmaster Gender & Ethnicity coördineerde. In 2011-12 was ze als gastonderzoeker verbonden aan het Department voor Wetenschapsgeschiedenis van Harvard University, de VS. Daar werkte ze met een NWO Veni-beurs aan het project 'The Material Turn in the Humanities.'

New Materialism: recent philosophical-theoretical developments

- LATOUR : the actor-network theory
- BARAD: agential realism
- DELEUZE&GUATTARI: the assemblage theory

Actor - network

- De Actor-netwerktheorie is **een benadering die sociale fenomenen analyseert als (sociale) netwerken waarin de klassieke tegenstelling tussen actieve personen en passieve objecten in twijfel wordt getrokken**. Een van de bekendste stellingen is dan ook dat ook niet-menselijke elementen een vorm van agency kunnen bezitten binnen een netwerk. Daarom wordt ook de term 'actant' gebruikt als meer neutrale verzamelterm voor al deze actoren. **Verder kan de benadering ook beschreven worden als een materieel-semiotische methode, die zich toelegt op relaties die tegelijkertijd materieel, namelijk tussen dingen, en semiotisch, namelijk tussen concepten van aard zijn.**
- Als benadering zet het zich sterk af tegen zowel klassieke sociologie als hedendaagse kritische sociologie. Binnen het gebied van wetenschap zal het stellen dat een theorie succesvol is, niet omdat ze 'waar' zou zijn of grip op de echte aard van de dingen heeft, maar omdat ze erin slaagt een hele reeks elementen (mensen, dingen, concepten) te mobiliseren in een bepaalde formatie.
- er wordt ook een link gelegd met de notie **performativiteit-van- kennis**. Hiermee wordt verwezen naar het gegeven dat kennis niet simpelweg feiten vaststelt, maar deze feiten zelf actief mee produceert.

Agential Realism

- They mark a ‘return to materialism AFTER Derrida’, to quote Patti Lather (2016), but not a return to old-school Marxist materialism. In post-human and new materialist thinking, matter is instead regarded as always already entangled with discourse in the enactment of phenomena; a point that Karen Barad and agential realism emphasizes with the conceptualization of onto-epistemology.
- The complex interaction among multiple forces (discursive, material, political and a range of other forces) forming the social and the subjective, as Michel Foucault emphasized with his conceptualization of the dispositif (the apparatus), spawns and reconfigures in the new materialist and post-human thinking. This reconfiguration occurs via conceptualizations of assemblages, for example as in Actor Network Theory and in Deleuze and Guattari’s work together, but also in **the most recent developments by Karen Barad, agential realism, where the intra-activity and entangling agencies in and through material-discursive apparatuses point to such comprehensive open-ended processes as the fundamental condition of the enactment of all kinds of phenomena.**

The assemblage theory

- The concept we adopt here, to open up thought that moves us beyond the primacy of separate organic entities, is what Deleuze and Guattari (2004) call assemblage. **An assemblage is ‘a whole made up from heterogeneous and self-subsistent parts (human and non human, material or nonmaterial) that gains meaning by being assembled in specific ways’ (Delanda in Schoepher and Paisiou 2016, 389).** Deleuze and Guattari (2004) define heterogeneity and exteriority of components as characteristics of assemblages. **An assemblage is made up from ‘ad hoc groupings of diverse, heterogeneous elements, of vibrant materials of all sorts’ (Bennett 2010, 23), including not simply objects or things, but qualities, speeds, ows, and lines of force (Bansel and Davies 2014).** For example, different actors, a history of exclusion, audit technologies, categorisation, negative language, habits and routines, etc.
- The emphasis on exteriority of components draws attention to the fact that **an assemblage ‘is not the result of the sum of its properties, but the actual exercise of its various components’ capacities to intra-act with each other’ (Schoepher and Paisiou 2016, 389).** The parts of an assemblage may retain a certain autonomy from the whole; the parts are not necessarily determined by their positioning within the assemblage. This way of thinking relationally emphasises emergence, multiplicity and indeterminacy (Schoepher and Paisiou 2016). Furthermore, a component part of an assemblage may be detached from it and plugged into a different assemblage, in which its intra-actions are quite different. So the relations may change without the terms changing (Delanda 2006); **the question becomes not what an assemblage is, or what parts it contains, but rather what it connects with (Lather 2015).**

methodologische experimenten → material and semiotic entities have the same ontological status

BARAD als grote inspiratie	DeleuzeGuatarrian basis
Vb. Taguchi & Palmer (2013) → diffraction	Vb. Vb. Renold& Ivinson (2014): affective analysis
Vb. Alan (2015) → mapping	Allred&Fox (2015) → exploring sexuality assemblages of teen boys and young men
Vb. Pienaar et. al 2017 → diffractie	Vb. Fox&Bale(2018) → sexualisation assemblage
Vb. Van de Putte et. al 2018 → diffractie + assemblage	Vb. Feely (2019) → seeking to remain attentive to the material, affective and human forces

sporen binnen Disability Studies....

- Mariah Crilley (2016) Material Disability: Creating New Paths for Disability Studies, *The CEA Critic* 78.3: 306–311.
- Michael Feely (2016) Disability studies after the ontological turn: a return to the material world and material bodies without a return to essentialism, *Disability & Society*, 31:7, 863-883, DOI: 10.1080/09687599.2016.1208603
- Dan Goodley, Kirsty Liddiard & Katherine Runswick-Cole (2018) Feeling disability: theories of affect and critical disability studies, *Disability & Society*, 33:2, 197-217, DOI: 10.1080/09687599.2017.1402752
- PhD Inge Van de Putte
- ...